

og jeg er sikker på, at med den her ekstra støtte, som alle jo stort set også har bifaldet på nær Enhedslisten og SF, vil det vise sig, at man samlet set får en bedre situation ud af det, når flere kan støtte hinanden. Det er jo et ret komplekst felt, vi er ude i her. Så decideret at gå ind og sige, at fordi nogle lige er uddannet så og så meget, kan de ikke bidrage til noget, det forstår jeg slet ikke noget af.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det udenrigsministeren.

Kl. 14:49

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt takke det meget store flertal her i Folketinget for opbakningen til Afghanistanstrategien over den kommende periode. Vi har i detaljer beskrevet, hvad der skal bruges derude, og hvad der kan blive brugt derude.

Jeg synes også, det er meget vigtigt, at vi har det her brede flertal og den meget, meget fornuf-tige og kloge debat, vi har haft, for det betyder altså noget for alle de mennesker, vi sender ud til et af de farligste steder i verden. Derfor er jeg også glad for, at flere ordførere startede deres taler med at takke vores soldater, hvortil jeg godt vil føje vores politifolk, vores civile rådgivere og vores ngo'er, som alle gør et meget, meget væsentligt arbejde for freden og udviklingen i Afghanistan. Det er et arbejde, som er stærkt påskønnet af befolkningen, og jeg kan anbefale dem her i Folketingssalen, som ikke har fanget det endnu, at læse journalisten Kim Hundevadts bog »I morgen angriber vi igen«, som jo også beskriver, hvordan befolkningen i de områder, hvor de danske soldater er, øger indsatsen for og har øget interesse i at hjælpe de danske soldater, giver tips osv., fordi de har opdaget, at vores soldater, vores civile rådgivere og vores ngo'er er der for at forbedre deres tilværelse med mange små midler og mange stærke midler i en militær indsats, men så sandelig også med forbedringer i hverdagen med skolebyggeri, med skolebøger, med vandforsyning og med reparationer af det, der spiller en rolle for dem.

Det viser jo præcis, at vi jo ikke kun er der for at løse problemerne med militære midler. Det er der jo ingen der overhovedet forestiller sig at man kan, for befolkningens sind skal være med i det, der foregår, og derfor kan man også konstatere, at i de seneste meningsmålinger, jeg har set, siger 75 pct. af den afghanske befolkning, at det

var godt, Afghanistan blev invaderet. De mener altså, at det var det rigtige, der foregik.

Man kan også konstatere, som flere ordførere har været inde på, at vi jo leverer en humanitær forbedring for en meget væsentlig del af befolkningen, nemlig kvinderne. Det er jo rigtigt, som en tidligere ordfører gjorde opmærksom på, hvad der skete på stadion. Vi husker alle sammen de grufulde billeder af kvinder, der blev sat ned med deres slør på hovedet og fik et skud i nakken. Nu bliver der altså spillet fodbold på det stadion, og der er et helt andet liv.

70 pct. af de mikrokreditter, som vi jo er med til at finansiere for at sikre fremme af udviklingen i Afghanistan, bruges af kvinderne. Det havde været utænkeligt før i tiden, at kvinder kunne igangsætte erhvervsarbejde tæt ved og i hjemmet osv. – beskedent erhvervsarbejde, men dog erhvervsarbejde, som betyder, at kvinderne pludselig får deres egen rolle i familien og i samfundet. Nu er der også kvinder i parlamentet.

Kvinderne kæmper en hård kamp derude. Der er mange, som ønsker at skyde dem tilbage til Talebantiden, så jeg skal ikke male billedet rosenrødt. Det er modige kvinder, som bevæger sig frem, det er modige mennesker, som bevæger sig frem, og derfor er det så vigtigt, at vi, når vi skaber fremgang et sted, også er i stand til at fastholde fremgangen. Det er derfor, at sikkerhed og udvikling går hånd i hånd.

På lang sigt er der ikke nogen sikkerhed uden udvikling, men på kort sigt kan der ikke leveres udvikling uden sikkerhed. Det er derfor, vi siger, at indsatsen skal være så militær som nødvendigt og så civil som muligt, og derfor vil jeg også takke de civile rådgivere, politiet og ngo'erne.

Det er fuldstændig rigtigt, som flere har været inde på, at det jo ikke er meningen, at vi skal holde det her niveau konstant. Meningen er jo faktisk, at vi skal hjælpe dette samfund på vej til at klare sig selv, og det synes jeg faktisk bliver beskrevet udmærket i bemærkningerne til forslaget, som for så vidt siger det hele. Det overordnede formål med den danske indsats i Afghanistan er at bidrage til national, regional og global sikkerhed ved at forhindre, at landet igen bliver et fristed for terrorister, og samtidig skal den danske indsats bidrage til fremvæksten af et stabilt og mere udviklet Afghanistan, som kan tage vare på egen sikkerhed, fortsætte en demokratisk udvikling og fremme respekten for menneskerettigheder. Dette fordrer en fuldt integreret politisk, militær og civil dansk indsats, det er jo det, vi leverer med forslaget her, og jeg er me-